

התוכנית הנועזת, הנחשפת בצורה זו לראשונה: הצניח כוח מצרי גדול סמוך לתל-אביב. דבר זה היה מאלץ את צה"ל לרפוף מכל מאמציו בדרום, ולהפנות את כל העתודה הצבאית שלו כדי להגן על תל-אביב.

אלא שאז הגיעו ידיעות ממקומות אחרים, שהבהירו שכל פעולת צה"ל עצמה, לא היתה, לדברי עאמר, אלא פעולת-הסחה ענינית. המאמץ העיקרי לא היה ישראלי, כי אם צרפתי-בריטי. לכן החליטה קאהיר להתעלם מן הפעולה הישראלית, להתרכז על הדיפת הפלישה הגדולה באזור התעלה. ה"היסטוריה הוכיחה שצדקנו", סיים עבד-אל-חכים עאמר.

ספרות

שפת עגנון

שגריר מצרים בשטוקהולם היה הראשון שהודיע, כי יחרים את טכס חלוקת פרס נובל לש"י עגנון. אחריו הלכו הצ'יחתיסר שגרירים ערביים אחרים. נימוקם: הם תמיד מחרימים טכסים חברתיים, בהם משתתפים רשמית נציגים ישראלים.

השבוע נטל על עצמו הסופר והעיתונאי המצרי סאלח גודה למנן את ההחרמה ב-

עאמר

מה ההעזה הזאת?

נימוק נוסף. בנימה לגלגנית חריפה, כתב באל-מוצאור הקאהירי: "פרס נובל לספרות כיום אינו עוד פרס ספרותי. ברוב המיקרים הוא ניתן משקולים ומנימוקים פוליטיים!"

והראייה: "את שמו של עגנון לא שמע איש, בעוד שאצלנו ישנם סופרים בעלי רמה בינלאומית הראויים לפרס נובל — כמו אל-עקאר, טהא חוסיין ותופיק אל-חכים — אשר שירתו ביצירותיהם את השלום באופן פעיל. אף אחד מהם לא זכה בפרס אשר בו זכה עגנון."

מי שמע עלי? גודה לא לחם רק את מלחמתם האישית של שלושת סופריו הי-אהודים, שהם גם סופרים בעלי מוניטין עולמי. הוא לחם גם את מלחמת השפה הערבית נגד השפה העברית:

"אמרו כי שלושה אלה כותבים בערבית וזו אינה שפה בינלאומית. לכן לא הבינו שופטי הפרס את יצירותיהם. אבל רבות מן יצירותיהם תורגמו ליותר משפה אירופית אחת, ונלמדות באוניברסיטאות רבות בעולם. לעומתם, כותב עגנון זה בשפה אחת, בי-עברית, אותה שפה אשר הוא מתארה ב- כמה מיצירותיו המפורסמות כשפתו של הי-אלוהים.

"אין כל ספק, כי השפה העברית מבחינה בינלאומית ידועה פחות מן השפה הי-ערבית. ערבית מדברים כ-100 מיליון איש בעולם, ולשפה זו ישנה היסטוריה של אלפי שנות יצירה ספרותית, הן בפרוזה והן בי-שירה. לעומת זאת, עברית מדברים כמיליון יהודים בארץ השוודיה.

"זאת ועוד, מיצירותיו של עגנון תורגמו מעט מאוד, והתרגומים פורסמו בעיקר בי-שבועונים ובעיתונים ציוניים, כמו השבועון ניוווק דרומי. ולא זו בלבד, אלא שגישה זו, מבחינה ספרותית, אינה עולה על ספורי סבתות, אינה מגיעה לשום רמה בינלאומית ואינה מספרת אלא על היהודים, וכולה נכתבת בהשקפה התנ"ך והתלמודי. אבל שופטי פרס נובל קבעו, על אף הכל, שלאיש זה מגיע פרס נובל. אין במתן הפרס הפעם כבוד לספרות, ואין בזה משום מיבצע ל-מען השלום. יש בכך אך ורק נצחון ל-ציונות!"

אם קביעתו של גודה נכונה, הרי אפשר לצפות בחזקת, כי בעוד שנה או שנתים יוענק הפרס לסופר ערבי.

ירדן

מידות החום

השירה הדרושבועית להר הצופים היא מעין מדיחום. אם השירה עוברת במועד, ובשלום — הכצב נורמלי. אם היא מת-עכבת — משמע שהמצב מתחמם.

אחרי פעולת סמוע, עמדה לעלות שירה ישראלית שיגרתית להר. אולם היה חשש, שאם יראו תושבי שיך ג'ראח את הי-משוריינים הישראלים דגם תשי"ח עוברים בשכונתם, בלויית מכוניות האו"ם והלג-יון, עלולים הם להתנפל עליהן. לכן הבינה ישראל את המצב, ולא לחצה למעבר הי-שירה.

אולם אי אפשר להשאיר את ההר מנותק לגמרי, והשבוע עלו לשם המכוניות. לא הי-שירה הרגילה, המובילה גם שוטרים ישר-אליים להתלפת מישמרות ההר, כי אם שיי-רה של מכוניות האו"ם, שהובילה מוזן בלבד.

גם סטייה זו מן השיגרה נעשתה בהסכ-מתה המלאה של ישראל, שהיתה מעוניינת למנוע כל אינצימות מהמלך חוסיין. כי ברור היה, שמידות-החום לא ירדו למצב הנורמלי.

איפה המצרים? בתימן! אבל אם ביחסי ירדן-ישראל חלה הטבה ברורה, הרי שמידות-החום ביחסים בין חוסיין לבין כמה בירות ערביות עלו במידה מסוכנת. חמים במיוחד היו היחסים עם דמשק.

מדי יום הודיעה עמאן על גילוי מוימות, נשק וחבלנים שמקורם בסוריה, ואשר מטי-רתם להפיל את המלך חוסיין. המלך עצמו נאם פעמים תוך שבוע אחד, העניק שלו-שה ראיונות לעיתונאים זרים וערך מסיבת-עיתונאים בארמונו. הוא ניצל הזדמנויות אלה כדי להזהיר, שאם תתקוף ישראל פעם נוספת, יגיב צבאו בכל הכוח. הוא גם הז-כיר, בהקשר לכך, לארצות-הברית, כי עליה להחיש את מסירת מטוסי הסילון והסאנקים שהובטחו לו.

אבל עיקר דבריו היה מופנה ליריביו הי-ערביים. "שואלים אותנו מדוע איננו מסכי-מים להצבת יחידות ערביות על אדמתנו", לעג במירות באחד משידוריו, "אבל שוכ-חים, כי בישיבות הסגורות של הפיסגה, הודו המצרים שאין ביכולתם לעזור לנו בי-ני החקפה ישראלית — כי צבאם מרותק בתימן."

אשר לסורים, חזר חוסיין על הקו הקבוע שלו: ממשתלת דמשק מחפה על חולשתה על-ידי נסיון לסבך את העולם הערבי כולו בהרפתקה מסיכנת עם ישראל. הזמן לא הגיע עדיין לניהול המערכה הסופית על פלסטין, ולכן אין כל טעם לאמן ולשלות יחידות קומנדו לתוך גבולות ישראל.

הדחליל. אזהרתיו היו מופנות גם לי-אזרחי הפלסטיניים. הוא הבין, כי במסווה של כוננות ותסיסה אנטי-ישראליות עשויים הם לקום נגד משטרו. אבל הוא לא אמר זאת בפירוש, כמו יריבו מצפון, השתמש גם הוא בדחליל הישראלי לצרכיו: אם ייעשו מעשים בלתי-אחראיים, כדי לסבך את ירדן בהרפתקאות, נשבור בכוח כל נסיון כזה."

מצרים

צנחנים נגד תל-אביב

מה התרחש במטה הכללי המצרי, עם פרוץ מיבצע סיני? על שאלה זו ניתנה הי-שבוע תשובה מוסמכת. במאמר ארוך בי-אחר סאעה, גולל עבד-אל-חכים עאמר, סגן הנשיא ואיש-אמונו של עבד-אל-נאצר בצבא, חלק מן הפרטים.

עוד לפני פרוץ המיבצע, לדברי עאמר, הרגישה קהיר שמהו מתבשל. קיבלנו ידיעות מעמדות-הגבול, שצבא ישראלי רב מתרכז מול אבו-עגילה. תמהנו על העזת הישראלים, שתימרנו כוחות גדולים כל-כך בצורה גלויה כזאת."

הם החליטו להמתין עד שיתבהרי כונות צה"ל. ניתנה פקודת-הכן לכל היחידות הי-מצריות. כאשר הגיעה הידיעה על הצניחה במיטלה, היה ברור לפיקוד המצרי, כי פעו-לה זו יכולה להיות רק פעולה צדדית. הי-מאמץ הישראלי העיקרי, כך הסיקו, יבוא במקום אחר. לכן הוחשו למיטלה רק כוחות מישיניים של הצבא המצרי.

מוקדם מאוד במערכה, לדברי עאמר, הת-בהר להם, כי נקודת-המוקד של ההתקפה הישראלית היא אבו-עגילה. הוחלט להחזיק במישלטים אלה, בכל מחיר. אבל לא רק להחזיק בהם, אלא גם לפתח התקפת נגד.

תעודת

שי של

= 100 ל"י

על כל קניה בת -100 ל"י
בנושך שבוע חנוכה

פושכית

תל-אביב • ירושלים • נתניה • צפת

"אולפן גרג" (GREGG) בע"מ, ביה"ס המיוחד לקצרות בהנהלת חיים בריקמא

פוחת בת"א קורס בוקר במשך שבוע חופש חנוכה (בהנחה מיוחדת לתלמידים ולמורים)

וב-18.12 בת"א ובחיפה קורס ערב של חודש ל-

קצרות עברית ו/או אנגלית

ההצלחה מובטחת! הירשמו בהקדם:

ת"א: גורדון 5, טל: 236209. חיפה: בית-הספר "במעלה"

DOXA

"דוקסה" השעון השווייצרי בעל המוניטין העולמי

למד לציר בביתך בשעות הפנויות דרך האולפן לאמנות הצירוף

לפנות בכתב לתד. 4866, ת"א

רצונה בגוף חסון ושרירי

לקבלת חוברת הסברה ח"נ פנה אל מכשירים לפיתוח הגוף ת.ד. 4915 תל-אביב

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134-5, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פיץ 6 • גלופות: צינקוגרסיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.